

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
pe 10 cor.; pe 1/4 de an
pe 5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Pentru România și
Trăianitate pe an:
40 franci.

Manuscrisurile nu se napolază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

GERMANIA ȘI FRANȚA.

(b) Antagonismul și ostilitățile de
recentu între Franța și Germania
se arată în Europa nodul gordian,
nădărușul căruia se învârtă chestia:
câte ori război?

Dacă țările continentului nostru
sunt încă și azi sub povara aproape
insuportabilă a militarismului, vina
principală o poartă Franța și Ger-
mania.

Generația actuală a Francei n'a
uitat încă nimic din trecutul umilirii
națiunii; n'a uitat nici un moment
de ce deruta franceză față de urgia Neam-
ului. În vis, în zi și noapte,
Francezul vede încă și azi în sufle-
tă sa fâlfâind drapelul cu vulturul
rusiac, ce odinioară atât de mult a
dăgărat inima unui neam mare, care
măndru purta stindardul civilizațiunii
și al culturii universale.

Porțile Parisului falnic — și azi
arată încă urme de această umilire
a unei națiuni, care răcnind și-a ple-
cat genunchele înaintea unui vecin
slăbom și nesățios; brațele multe și
scălate de sânge versat pentru a pa-
trii mărire și azi sunt vedenie de în-
mărire înaintea Francezului; miliar-
dele, în care s'a contopit și o coroană,
pentru a satura nesățiu inimicului; și
azi le vede Francezul strălucind și
ostogolindu-se în vistieria unei puteri
cece, care a năruit gloria de veacuri
a unui mare popor din lume.

Alsația și Lorena, acest vecinic
ter de ceartă între neamurile acestor
două țări puternice, vor rămâne și
azi departe la locul lor, și istoria
alderii lor de la sinul țării-mame, ne-
rătată rămâne îndeosebi pentru po-
porul francez.

Evident, că Francezul cu Ger-
manul numai prieteni nu puteau și
pot să fie. —

Sunt însă interese mari și multe
vieața de stat a popoarelor, care se
bucură peste sentimentalism și orgoliu
național; interese comune, care cu ne-
rătată imperativă se impun pentru
evitarea de conflicte și pentru obli-
garea unei căi de apropiere și de împă-
cătoreală între certăți.

Presemne de această natură ve-
dăm decurând ivindu-se între Germa-
nia și Franța. Și sunt bune aceste
semne, pentru-că numai bine poate să
se facă pentru continentul nostru din
astă nouă evoluție în politica euro-
peană.

Sunt amândouă, Germania și
Franța, două mari puteri cu doruri
de mărire, cu forțe expansive, care nu
sunt încă între limitele lor de-acasă. Au
și azi și avé-vor încă tot mai estinse,

afară de acest continent; ear' acolo—
interese au, care adese-ori se întâlnesc.

A trebuit o Chină să se ivească
și în hartă să se pună cu Europa,
pentru-ca aceste interese să se trezească
într'însele. Și, în adevăr, dela izbucnirea
tulburărilor în această uriașă împărăție
a Răsăritului depărtat, în Berlin ca și
la Paris, — oamenii se preocupă de
gândul, să găsească modalitatea pentru
o dorită apropiere între oaltă.

Zilele trecute „Kölnische Zeitung”,
ear' acum marele ziar „Münchener
Allgemeine Zeitung”, amândouă foi
dintre cele mai serioase în Germania,
se ocupă de chestie și favorabil se
discută amândouă pentru ambele state.

Istoria timpului nostru e martor
viu, că civilizația și cultura peste tot
în Franța și în Germania își au isvorul
și leagănul, din care s'au împărta-
șit toate popoarele și țările moderne
ale lumii. Din Franța au pornit ideile
cele mai mărețe, care au transformat
fața lumii și pe care s'a întemeiat
societatea omenească în forma și în
intocmirea ei de azi. În Germania gă-
sim câmpul cel mai fertil pentru ade-
vărata cultură serioasă, la care cu
drag și însetați aleargă toți fiii neamu-
rilor doritoare de progres.

Cine, prin urmare, nu s'ar bucura
din inimă, dacă formă reală ar lua
svonurile despre o atât de mult do-
rită apropiere și pacnică conviețuire
între aceste două state vecine? Indeo-
sebi însă noi, popoarele mici și cu in-
dispensabilă trebuință de liniște și pace,
am saluta vesel și cu dragoste dela
sine înțeleasă această nouă schimbare
în sinul societății popoarelor.

Dee Dumnezeu, ca ideia trup să
ia cu o oară mai curând de cum noi
am așteptat-o.

Agrarii, după-cum aflăm din zia-
rele maghiare, sunt pe cale de-a se con-
stitui ca o grupare parlamentară, care de
altfel va intra cu totul în cadrele partidu-
lui guvernamental. Scopul grupării este de
a contrabalansa mercantilismul ovricesc,
care și mai deunăzi atacase cu violență
prin organul său „Pester Lloyd” pe mini-
strul Darányi pentru veleitățile sale agrare
exprimate la congresul din Paris.

„Magyar Szó”, se năpustește asupra
noului „partid”, care are tendința de-a în-
călca „liberalismul” partidului „liberal” și
printr'aceasta de a înlocui liberalismul
maghiar printr'o domnie seniorială, me-
dievală, a marelui proprietăți.

Chestia emigrării, a început să
preocupe și cercurile hotărâtoare din țara
noastră. Încă în luna trecută s'a ținut în
Sátorajka-Ujhely o conferință presidată de
contele Andrassy Sándor, în care s'a discutat
chestiunea măsurilor ce ar fi să se ia contra
emigrării care amenință cu despopularea
ținuturile din nordul Ungariei, ținuturile slo-
vacești.

Ziarul „Magyarország” a scris o serie
de articole în această privință, conchizând, în
ce privește ținuturile slovacăști, că emigrarea
se datorește, în mare parte imigrației ovricești
din Galiția. Lepra ovricească prin uzur-
rării și șarlatanii reduce la o totală ruină
poporațiunea puțin cultivată, puțin rezistentă,
căreia statul nu-i oferă nici un mijloc de-a
pute combate pe acaparatorii venetici.

Decurând s'a constituit un comitet, care
a ținut o consfătuire în Sátorajka-Ujhely, și
a fixat în scris punctele pe care le socotește
de a fi luate în băgare de seamă, și a fi
aplicate, pentru-ca cel puțin în parte să se
pună piedeci emigrării.

Rezultatul discuțiilor sale comitetul
il va prezenta la congresul ce se va ține în
luna Octombrie, și la care va lua parte și
un delegat al ministrului agriculturii.

Situația în Austria, cu toate spe-
ranțele pe care le-a nutrit primul-ministru
Körber, pare a merge earăși spre rău. După
un consiliu de ministri, care a durat mai
multe ore, se vestește din isvor demn de
credință, că ministerul nu mai speră să
poată pune la cale o împăcare între par-
tide, ear' deschiderea Reichsrathului nici
n'a ajuns în vorbă.

Știrea înregistrată și de noi despre
înființarea unei a 2-a universități cehe în
Brün, se desminte categoric din partea
cercurilor vieneze.

Ajutorul de stat.

**Afacerea cu întregirea salariilor
preoțesții a ajuns într'un stadiu care
ne face a crede că în curând se va
rezolva definitiv.**

**Din isvor competent primim, în
privința aceasta, următoarele infor-
mațiuni:**

**În ministere actele înaintate de
consistoarele române au fost cercetate
cu multă severitate. Așa se explică fap-
tul, că dintre fasiunile și actele preo-
ților români gr. or. de pe teritoriul
consistorului aradan și oradan de pildă,
s'au retrimis vre-o două sute. S'au re-
trimis d'asemeni multe și din actele
înaintate prin consistoarele din Sibiu
și Caransebeș.**

**În ce privește consistorul aradan,
referentul respectiv, P. C. Sa protosin-
celul I. Pap lucrează din greu și s'au
recercat deja și protopresbiterii să aju-
steze cât mai curând actele dificultate,
așa că în curând se vor prezenta toate
în regulă.**

**Celor, căror li-s'a încuviințat deja
licuidarea ajutorului, în curândă vreme
li-se va plăti la consistoare ajutorul de
stat. Mai sunt de îndeplinit numai
câte-va formalități.**

**Credem că va produce bună im-
presie și un alt fapt: prin inițiativa
referentului I. Pap s'a cerut și bani de
cuartir pentru preoții care n'au casă
parochială și nici echivalentul în bani.
Ministerul a încuviințat.**

Dr. V. Mihályi și Dr. I. Radu.

Blaj, 10/23 August 1900.

(S) Câtă speranță ni-am legat de
amândoi! Dr. V. Mihályi a fost primit
în metropola Românilor gr.-catolici cu o
însuflețire, cum n'a mai văzut Blajul.
Episcopul, care mergea cu politica mili-
tantă până în congregația comitatensă, unde
nu odată și-a pricinuit zile grele guver-
nului, acum, că a ajuns metropolit în
primul rând prin *voința poporului*, căci
poporul îl candida la locul întâiu, de
sigur că în tot restul vieții sale se va conduce
numai și numai de *sentimentul poporului*.

Așa ni-am zis toți.
Același lucru l'am așteptat și de la
tinerele episcop al Lugojului, pe care l'am
văzut și auzit cuvântând în catedrala, de
atâția mari prelați sfințiți, îndreptându-se
poporului, în șirele căruia lacrima de
bucurie mai ales bătrânul Radu, țeran
din părțile ardelene.

Amândoi sunt apoi bărbați culti, și
dacă metropolitul Mihályi se și trage din
părinți care la 1848—49 erau cu Kossuth, —
cele întemplate de atunci și până azi cu
neamul românesc de sub oblăduirea ungu-
rească nu sunt de natură a-l îndemna fie
în calitate de Român, fie ca prelat ro-
mân, să mână apa pe moara șovinistilor.

Atitudinea lor cu privilegiul sârbărilor
catolice recente, tocmai de aceea, ajunge
inexplicabilă.

Fără să căutăm a micșora însemnă-
tatea istorică a creștinisării Ungurilor, căci
n'avem obiceiul de a batjocori istoria altor
neamuri, punem simplu întrebarea: după
atitudinea în afacerea autonomiei catolice,
când ambii prelați s'au conformat
spiritului dominant între credincioși, cum
se împacă colinda pe la Strigoniu?

Pentru-că din două una: aniversarea
de 900 ani a creștinisării Ungurilor ori e
sărbătoare națională ori e confesională. La
cea națională evident că Românii n'aveau
ce căuta. Și atât de puțin națională a fost
considerată și între Unguri, încât Ungurii
de alte confesiuni nu s'au amestecat cu
iubilant din Strigoniu.

Rămâne atunci partea confesională.

Noi ni-am unit însă cu Roma, cu
leagănul naționalității noastre. Cel puțin
așa accentuăm la toate ocaziunile. Cu
Ungurii catolici, din punct de vedere con-
fesional, nu putem avea deci legături mai
intime de cât cu ori-și-ce alți catolici, din
alte țări. Căci dacă nu așa ar fi, dacă
n'am simți cu toții așa, prelați și popor,
atunci cum era să se producă mișcarea
imposantă din anul trecut, când cler și
popor a protestat împotriva ori-cărei ten-
dențe a Ungurilor catolici de-a ne aduce
și pe noi sub o pălărie comună, fie aceea
pălărie chiar a unui primat mai puțin
șovinist decum e Vaszary?!

Și dacă ne apărăm azi de *silnicia
catolicismului maghiar*, de ce să ne ducem
mână la jubileul acestui catolicism, care
cu cât se întărește, cu atât devine mai
amenințător pentru biserica noastră națio-
nală?

Și incontestabil, că prezența prelați-
lor români la astfel de sărbări ridică nim-
bul, întărește decă catolicismul.

Că episcopul Gherlei s'a dus la iu-
bileu, n'a surprins pe nimeni. Ce n'a fă-
cut el oare pentru batjocorirea bisericeii
române a cărei păstor se întitulează?...
Doar și coloanele „Unirei” mărturisesc
despre aceasta.

Un Dr. D. Radu și un Dr. V. Mi-
hályi însă alături, — eată ce ne pune pe
grijă și ne face să întrebăm: oare ce mo-
tive de ordin politic mai înalt i-a îndem-
nat să se ducă la sărbările Maghiarilor
catolici, tot așa de șovinisti ca ori care
reformat ori Ovruiu dușman al crucei?!

Mulțumirea M. Sale Monarhului.

M. Sa Monarhul, atins plăcut de felicitările multe ce i s-au adresat cu prilegiul aniversării zilei nașterii sale, când a împlinit 70 ani, a trimis cu data de 19 August din Ischl primului ministru Szell o scrisoare, în care spune:

„Aște popoarele Ungariei (Magyarország népei), că am consacrat viața mea binelui lor, că mă simt fericit să pot promova fericirea lor, că stăpânii tari pe care se razimă viitorul patriei, îi văd în credință, în patriotism și încredere reciprocă“.

Au înțeles patrioții?

E vorba de popoare, ear nu de un singur popor, cum le place Ungurilor a se gira când vor să afirme că sunt... singurii alcătuitoari de stat!

Serbi și activitatea.

Ziarul „Branik“ din Neoplanta se ocupă la loc de frunte de atitudinea ce va trebui să aibă aliații nostri Serbi în fața viitoarelor alegeri parlamentare.

Deși la congresul naționalităților ținut la 1895 în Budapesta s'a luat hotărârea, ca Românii, Slovaci și Serbi, cu un cuvânt naționalitățile aliate, să ia o atitudine de rezistență pasivă, între Slovaci se observă o mișcare contrară acelei hotărâri, — zice „Branik“ — ear Românii de asemenea sunt dispuși de a abdica de atitudinea lor de mai înainte.

De unde a luat ziarul serb informațiile în ce-i privește pe Români, cari nu s'au declarat încă, nu cercetăm. Vedem numai, că numitul ziar se declară hotărât pentru activitate, sperând în spriginul Românilor.

„Branik“ speră, că judecătura de Curie va asigura curățenia alegerilor, ear presiunile la alegeri încetând, candidații serbi naționaliști vor pute fi aleși, și vor intra în parlament.

Chichinda-mare și confiniul militar ar fi sigure pentru Serbi; cercul electoral al Bisericii-Albe, cu spriginul Românilor, de asemenea ar fi asigurat. Apoi Zombor, Neoplanta, Panciova, cercurile Canijet-turcești, Becel, Tovariso-vei și Culpiniet, sunt cercuri, în cari Serbi, deși sunt în minoritate, într'o constelație favorabilă le-ar pute câștiga.

Apropierea dintre Francezi și Germani.

Ocupându-se de articolul ziarului „Münchener Allg. Zeitung“ privitor la apropierea dintre Franța și Germania, Alfred Duquet scrie în „Patrie“ următoarele:

„Articolul acesta pe mine nu mă surprinde câtuși de puțin. Prusiani cu mare trecere și sus puși deja de mult mi-au vorbit în acest sens. Când am scris adică istoria asediării Parisului, a trebuit să cer diferite informațiuni dela statul major prusian. M'am adresat deci d'le colonel Schwarzkoppen, atașatul militar dela Paris al Germaniei, cu a cărui mijlocire am primit apoi dela Berlin informațiunile necesare. S'a încheiat astfel între noi un raport amical și așa adesea am vorbit despre urmările războiului dela 1870. Nainte cu trei ani eată ce mi-a zis colonelul:

— Vezi, d'le Duquet, singurul lucru practic ar fi o alianță germano franceză. Suntem cele două națiuni culte ale lumii. Dispunem de forțe armate uriașe. Te asigur, că alianța aceasta este dorită de toți Germanii.

Articolul ziarului francez face mare senzație, căci el pledează pentru a se netezi drumul apropierii între cele două națiuni.

Presa străină

și Conflictul Româno-Bulgar.

Marele ziar francez „Le Temps“ cuprinde următorul articol, cu privire la conflictul româno bulgar:

București și Sofia.

Ne amintim de moartea recentă a profesorului Mihăileanu din București. Victima era de multă vreme un obiect secret de ură pentru revoluționarii macedo-bulgari, al căror comitet central e la Sofia. Aștia au două „capete de turc“: acel al turcilor, mai întâiu, apoi românii din Macedonia, pe cari li acuză de frați falși, vinduți asuprașilor, capabili de a întârzia pentru totdeauna emanciparea poporului macedonean prin dorința ce au de-a face să profite din aceasta exclusiv rasa și țeara lor.

Guvernul român el însuși nu este menajat de ei.

Bulgarii din Macedonia și macedonenii din Bulgaria îl acuză fățiș că incurajază pe românii stabiliți în Macedonia să păstreze o atitudine plină de supunere și deferință către turci. El e considerat cu ușurință la Sofia

ca campionul statului quo și singur băț în roatele emancipării macedonene.

Românii din Macedonia și guvernul român, iată cei doi inimiți principali ai comitetului revoluționar, care pregătește în liniște la Sofia ridicarea unei națiuni noi.

Dar el n'ar înțelege nici să-l atingă, nici să-l suprimă. Nu s'ar pute scăpa de cel dintâiu decât printr'un masacu, de al doilea decât printr'o revoluție la București. Cele două mijloace sunt afară de chestiune. A trebuit să se găsească altă ceva.

Dacă judecăm după evenimentele recente, revoluționarilor macedo-bulgari ar fi inaugurat o politică consistând în a impune poporului român, dacă nu guvernului român, prin omor și teroare. Doi bulgari refugiați în România au fost de curând omorâți prin agenții ai comitetului din Sofia, ear, pe de altă parte, se cunoaște soarta lui Mihăileanu. Asasinul profesorului, un tânăr de 20 ani, numit Stoian Dimitrof, ar fi declarat că a fost înarmat de un agent revoluționar cunoscut de poliția română, care i-a promis nemurirea.

„Numele meu, zicea el, va fi scris în istoria Bulgariei!“

Dar e ceva mai mult. La Sofia, sunt stabiliți un număr oare-cere de negustori îmbogățiți, macedoneni de origine, dar deveniți români prin naturalizare cu mulți ani înainte. Ei doresc mult emanciparea macedoniană, dar nu prin pușca bulgărească, nici pentru profitul Bulgariei, ceea-ce nu face jocul comitetului din Sofia.

Negustorii români au fost, deci, amenințați întâiu cu moartea; mai mulți dintre ei ar fi fost asinași; cei-l'alți s'au răscumpărat printr'o mare subscripțiune.

Guvernul român s'a mișcat. El a întreat pe guvernul bulgar, după asasinarea lui Mihăileanu, dacă va mai continua încă multă vreme să acopere cu protecția sa comitetul ce funcționează la Sofia. D. Ivan-tchov, ministru de afaceri străine din Sofia, a răspuns că guvernul bulgar nu va pcede contra macedonenilor locuind la Sofia de cât atunci când complicitatea lor în asasinat i-ar fi dovedită prin însăși piesele procesului.

Era un răspuns rezonabil. La aceasta guvernul din București a pus înainte a doua plângere a sa și a făcut cunoscut la Sofia într'un mod politic dar ferm, că așteptând ordonanța în afacerea Mihăileanu i-s'ar părea de dorit să se facă să înceteze persecuțiunile pe cari le sufer românii din Bulgaria.

Jurnalul oficios din Sofia respinge orice înțelegere între guvernul bulgar și comitetul revoluționar din Sofia și acuză pe românii că profită de ocaziune pentru a căuta

proteje s'instre, spre a vătămă o garie în Balcani. Jurnalele austriece cu vigoare atitudinea României, știe la ce interese deosebite răspundă diferite.

În timpul acestei anchete București. Dovezi sunt adunate.

Piese vor fi, se zice, supuse, cu corespondența între cele două turor marilor puteri din Europa în fie-care din ministere va completa s'eu. Lucrurile stau aci.

Războiul din China

Ziarul „Standard“ în-țesează din Shanghai, că China format la sud-vest două tabere având acolo mulțime de es. Trupele lor staționate la Shanghai primit ordin să plece la Peking luptă crâncenă e foarte probabil între Chinezi și trupele aliate.

Starea liniei ce leagă aceluia cu Pekingul, e foarte îngrijorătoare. Puterea armată, ce ține pază la rilor, nu e îndestulătoare pentru

Palatul imperial în fața

O știre sosită la Londra ștete, că Pekingul și azi e în cări. Arde acum și palatul rătesc.

Impărăteasa și Thuan prin

Cu data 24 August se așteptă fează la Londra din sorții neză, că împărăteasa și prințul Thuan au căzut în mâinile Japonezilor.

Știri chineze anunță că împărat n'a însoțit pe împărăteasa rămas în Peking sub ariilor aliate.

Cadavrul ambasadorului

Ziarul „Berliner Lokal-Anzeiger“ i-se raportează, că ambasadorul german Ketteler a fost ucis de chinezii, la poruncă mai întâiu vrul lui a fost apoi asinaș. un Chinez a arătat locul unde pus. Azi, Sâmbătă, va fi înmormântat de trupele aliate, cu mare onorilitară.

Foia „Trib. Poporului“.

Un măgar mai mare.

De

M. Fiola.

Larochefoucauld zice, că este cu mult mai ușor să găsești o amantă, decât la urmă să scapi de ea. Eu aș fi de părere, că lucrul din urmă câte-odată ar fi chiar imposibil, dacă tot omul, fie ori și cât de mare măgar, n'ar găsi un măgar și mai mare decât este el însuși. Nici un om nu este atât de măgar, încât să nu găsească unul și mai mare! Se pare paradox; însă eu am să dovedesc, că vorba aceasta are tot dreptul de existență.

Istoria s'a petrecut într'un vagon de tramvaiu, acolo am făcut cunoștința domnișoarei. Nu înțeleg, ce fel de idealism imposibil mă cuprinde; pe mine mă poate fermeca un moment și fata cea mai urtă, dacă are față palidă și dacă în ochii ei zace o „melancolie“ oare-care, pe care o

cântă poezii în cele mai monstruoase variațiuni. — Ședeam tîcniț la locul meu, eară ea sta în picioare nainte de mine și de o curea. Mijlocul ei svelt peste măsură, se mlădia ca o trestie bătută de vînturi, și ochii ei melancolici se uitau la mine atât de rugător, încât îmi părea că prin vinele mele curge apă ferbinte și ea și mușcat de un șerpe am sărit din loc și i-l am oferit. Ea mi-a mulțumit, ah, atât de jalnic, nu știu cum, încât inima mea începea deja să se topească. Adevărat că domnișoara era slabă, avea nas prea mare și buze prea subțiri, însă avea o culoare palidă și o privire melancolică, cum am spus mai înainte, și împrejurarea aceasta — o recunosc spre rușinea mea, — este de ajuns să mă scoată din sărite cât-va timp. Mă uitam cu dor la ea și cu același dor se uita și ea la mine; ne cam potriviam la stat și la măsură, prin urmare ne și iuciam.

Lucrul se incurca din ce în ce mai mult. Un oare-care flăcăiandru, rău năvălit, a călcat-o pe bătășuri, eară dînsa de durere a țipat grozav. Am aplicat tinerului un ghiont, de era să-și dea peste cap, dacă nu s'ar fi oprit în ceialaltă călătorii. O privire dulce, plină de iubire, m'a răsplătit pentru acest serviciu cavaleresc. — În sfîrșit avea să se coboare. A sărit de pe treapta vagonu-

lui, însă așa de grațios, de era să cadă, dacă eu n'aș fi prins-o. Acum era în brațele mele, ca și un frumos dar de Crăciun, primit în luna lui Februar. O dureau grozav picioarele și nu putea merge; ce să fac, natural, am chemat o birjă, i-am ajutat la urcat și am plecat amîndoi către locuința ei. La început nu vorbea nimic, dar în ochii ei plin de lacrimi cetiam o nespuse fericire. Mi-se făcea tot mai cald și deodată cu un ușor țipet — tronc — în brațele mele și... și m'a sărutat cu atîta foc și vîpae, încât regretam în toată serioșitatea că de ce nu m'am asigurat pentru cazuri de incendiu. Am mers cam un sfert de oră. — Nu mai știu cum a trecut vremea, și cum am scăpat teafăr de atîtea sărutări și îmbrățișări; am sosit în sfîrșit la tatăl ei.

„Acesta e salvatorul meu, idealul meu iubitel meu! Ori pe acesta, ori pe nici unul!“

Cu vorbele acestea a îmbrățișat pe tatăl său, un domn cu o mustață foarte marțială. Mustăciosul domn tată nu m'a învrednicit nici cu o privire; mi-a apucat mîna, a pus-o în mîna ficel sale, și a zis emoționat: „Iubiții mei copii, să vă iubiți unul pe altul și fiți fericiți, un soare veșnic strălucitor să lumineze căsătoria voastră!“ După aceasta a suflat șgomotos, eară eu,

ah, eu eram prins în laț, peștii nișoara Brunhilda căzuse eară meu, și a plîns o mică Nișoara de bucurie, ce nu se poate descrie.

„Bine m'am pricopsit!“ zicea mine și mai că-mi venia să plîng. „Una din două: ori iau pe tine și te soție, ori m'arunc în strada de la etaj, tertium non datur.“ Și în timpul de socoteală, pentru că-mi șters bine sudorile reci ce-mi erau pe frunte. Brunhilda mea și ea mi se giaseră deja toate afacerile și toaleta de mireasă, la călătorie la viitoarea noastră locuință. A fost vorbă chiar și de acea că să fie și cine să nu fie nașul copil. Mi-am adus aminte de tatălui: „Henric, mă călătorie!“ Păral mi s'a făcut măciocă, și prin tot corpul meu. În mîna Brunhildei, pe care o primisem de iubire, cu urmele sărutărilor buzele mele, și cu degăteala de mîna robustă a viitorului vălîit din casă aproape năvălit.

(Va urma)

Fulgere...

Cerul s'a întunecat. Uriașii nouri amăruie lumea cu potop. Nu ne lăsa Doamne, ...
 ...
 Fulgere, urmate de tunete fioroase în trupuri viața.
 Cerul s'a mâniat... Va orde lumea focul orbitor al fulgerelor?
 Vine viața de-apoi! ...
 ...Nimica nu suntem în fața ta, Doamne!

Cum urlă cel de sus, alungat-a nouri,
 cerul senin eară ne-a zimit o viață...
 Binecuvântat ești, Doamne!

Lisandru.

— Una la zi. —

„Cu apă de colon nu poți spăla toate mururile din culina politiceii militante”, scrie Traian.
 Bată de ce am fost necesitățile și noi adesea să mai turnăm și leșie peste proiectele culinei „autorisate”.

Noutăți

Arad, 25 August 1900.

Noul păzitor al Coroanei. Întâia dată pe care își va implini-o Parlamentul după ce va fi convocat, va fi alegerea unui nou paznic al Coroanei. În locul decedatului Jozsef. Este știut că păzitorii Coroanei sunt aleși de amândouă Casele împreună, și anume. În persoanele unui catolic și unui protestant. De data aceasta se va alege un păzitor al coroanei catolic. Candidatul guvernului este, după cum se vestește, baronul Jozsika Sámuel, fostul ministru pe lângă persoana Majestății Sale și președinte al statului rom.-cat. din Ardeal.

Italian flo-român. Afăm că d-na și dl Arro Albertoni, ambii artiști cu nume în Italia, d-na Albertoni a cântat chiar la opera din Milano, vor întreprinde o călătorie prin locurile populate de Români, pentru a ne cunoaște mai de aproape. Cu aceasta ocazie vor da și concerte. După cum ni se sorie, primul concert este proiectat să se dea la Blaj, unde d-na Albertoni are rudeni, ear celelalte concerte e vorba să se dea la Mehadia, Sibiu, Seliște, Brașov, apoi în România, în mai multe centre.

Manevrele în Bihor. Se știe, că regimentul 33 din garnisoana Aradului se află deja în giurul Beiușului, unde sunt manevrele din ștan. Zilele acestea au plecat acolo și 400 rezerviști, chemați sub arme în fortăreața de aici, cari numai în 5 Septembrie se vor întoarce la Arad, împreună cu regimentul. — Invățătorii chemați și ei sub arme pentru mai multe zile, au desbrăcat erii „mondurii” și au plecat acasă.

În a doua dare de seamă ce dl V. Onișiu, directorul gimnasiului din Brașov a scos privitor la administrarea Fondului Mesel Studentilor, la erogațiunii vedem figurând în două locuri câte 5 coroane plătiți „Gazetei” pentru publicarea mulțumitelor publice... Generos bărbat e dl Murășanu!

Duel între bărbat și soție. La o vilă din apropierea Filadelfiei s'a petrecu: zilele trecute un duel cu sfișrit de tot tragic între un bărbat Sinclair și soția sa. În urma unei certe, soția, care era foarte inițiată în tot felul de sporturi, deodată scoase din buzunarul fustei un revolver și cu glas tare se adresă cătră bărbat: „La moment îți aduc și ție o armă de același calibru.” Cu astea se urcă în vilă și luând un al doilea revolver, îl predete bărbatului cu cuvintele: „Te provoc la duel! Ai să te aperi, căci eu te împușc!” — Bărbatul a

primit provocarea și s'au înțeles să tragă din distanță de cinci pași. Au tras amândoi deodată și amândoi au căzut scâldați în sânge. Nevasta a nimerit pe bărbat în ochiu și l'a lăsat mort pe loc, ear ea a fost nimerită în cap. Dinsa a mai trăit încă trei zile și apoi a murit și ea între dureri cumplite.

Un inspector școlar „echt” maghiar. Ministerul de culte a fost silit să ordone cercetare încontra inspectorului școlar Kubinyi Mihály din Macău (com-tatul Ciunadului), cu care adesea avem de furcă, și noi, diecesa Aradului. Acuza principală este că el iubește prea mult — femeile, și anume are slăbiciune mare pentru învățătoarele și învățătoarele tinere. Ba în acuza ce s'a dat contra lui se spune că „nem idegenkedett” — îi plăceau adesea și elevele din școala de repetiție, așa că unii părinți s'au plâns chiar la tribunal.

Brava inspector!

Un lucru urât. N'am fi putut nici să gândim macar, ca, om cu mintea întreagă, să poată atât de temerar abusa de buna credință a presei. Un „correspondent” din Beiuș, ni-a trimis anume zilele trecute și noi am publicat în Nrul 149 al ziarului nostru știrea, că „dl D. Lascu, candidat de avocat în Beiuș, a răposat acolo în 20 l. c. n.” — Primim acum chiar din partea dlui D. Lascu o scrisoare, în care cu indignațiune dela sine înțelegeaș deminte știrea „correspondentului” nostru. Rectificând la acest loc știrea regretabilă, facem atenți pe domni corospondenți, să fie sinceri și obiectivi în cele ce ne scriu, altfel vom fi siliți să le închidem coloanele foil și să refuzăm publicarea scrisorilor lor. Regretăm, că nu putem să satisfacem cererea dlui Lascu, de a-l da numele corospondentului răuțacioș, deoarece ce manuscritul nu-l mai avem și de nume nu ne aducem aminte. Înțierăm însă faptul condamnabil și declarăm, că știrea din Beiuș ni-s'a trimis.

Avis. Incurind va apăre: *Grammatica Română pentru învățământul primar. Partea II. pentru clasa IV. de Ioan Petranu.*

Un poet fecund. La Atena există un ziar satiric, anume Romios, redactat numai în versuri de cătră un singur redactor, faimosul poet Suris, de care au vorbit de multe ori revistele literare din Paris.

Romios a intrat mai deunăzi în al 17-lea an. Cu acest prilegiu, stările din Atena publică câteva amănunte interesante asupra vervei fecunde a lui Suris.

În micul lui ziar, acest poet extraordinar n'a dat mai puțin de 257 mil de versuri, afară de alte poesii pe cari le-a publicat în mai multe volume și afară de colaborarea sa, anterioară apariției lui Romios, la alte ziare satirice din Atena, colaborare care poate fi prețuită la 30—40 mil de versuri.

Prețul vieții străinilor din Peking. La știrea despre uciderea ambasadorului german Ketteler la Peking, cum și în urma svonului, că Chinezii vor să măcelărească pe toți ambasadorii și străinii de-acolo, împăratul Wilhelm al Germaniei declarase, că dă premiu de 1000 taeli pentru salvarea fiecărui vieț de om european, predat viu și întreg — autorității germane ori altel puteri europene. După statistica oficială, în Peking au fost tocmai 1000 Europeni, dintre cari, scoțând pe cei căzuți de arma ucizătoare a Chinezilor în timpul asediului, mai sunt încă în Peking cel puțin 800 Europeni, cari acum toți sunt salvați. Prin urmare, împăratul german ar trebui acum să plătească cel puțin 900.000 taeli, sau vr'o 5,500.000 coro ne. Din această sumă Chinezilor de tot puțin li-s'ar veni, trupelor liberatoare însă suma întreagă. — O va plăti oare împăratul Wilhelm?

Nazariușii, după cum se pare, nu prea se bucură de simpatie în Curtici, cu toate că acolo își au cuibul. Așa, aprinzându-se casa nazariușului N Dănilă, ceilalți sătenii nu au vrut să ajute la stingere, ci drept pedeapsă că numitul țeran s'a părăsit legea, l'au lăsat în grja... „fraților” cum își zic nazariușii între deșiși; „frații” se vede că erau însă pela vre-o „adunare”, destul că n'au grăbit la stingerea focului, și așa lui Dănilă nazariușul i-a ars tot.

Moartea unui om celebru. Zilele acestea a murit în Paris deputatul socialist revoluționar radical Cluseret, în vîrstă de 77 ani. Prin el s'a stins viața unui om foarte interesant. S'a născut la anul 1823. Tatăl său a fost colonel și băiatul asemenea a crescut între militari. După isprăvirea școalei în Saint-Cyr, băiatul a intrat în armată cu rang de sublocotent; ear' în 1848 cu rang de locotent a fost pus în garda națională din Paris, și ca comandant al unei companii, dînsul și-a condus trupa cu o bravură și vitejie extraordinară în contra mușcitorilor răsculați. În timp de 6 oare a luat de la revoluționarii 11 bariade și 3 steaguri, vîrsând sângele poporului de rînd din Paris. Pentru asta a primit și distincții. În 1855 cu rang de căpitan a luat parte în războiul din Crimeea, unde s'a distins și a primit două răni. După asta s'a dus în Africa, unde s'a amestecat într-o afacere murdară, din care numai fugind a putut să scape de pedeapsa tribunalului de războiu. S'a dus apoi în America, unde după ce i s'au zădărnicit speculațiile financiare și încercările pentru fondarea unui ziar, și-a recrutat voluntarii și cuăștia a plecat în Europa, unde s'a pus în serviciul lui Garibaldi. A luat parte în toate luptele pentru unitatea Italiei și ca colonel s'a relntors în America după-ce a primit știrea, că între statele de nord și sud de acolo erupsesse războiul sclavilor. Ca soldat pasionat, totdeauna a alergat după mirozul pravului de pușcă. În armata statelor nordice ale Americii avansase până la gradul de general și a primit și dreptul de cetățean american. După terminarea acestui războiu a plecat în Irlanda, luând parte în răscoala Irlandezilor împotriva Englezilor. Nu mult după asta a ajuns prisionier la Englezi, ear' scăpând de acolo, s'a dus în Franca, unde a faceput să scrie articoli radicali și foarte violenți în foile republicane. În același timp însă stătea în legătură secrete și cu Napoleon III. și numai pentru aceea nu i s'a alipit acestuia întru toate, fiind că nu-l plătia destul de bine. În anul din urmă ai domniei sale Napoleon III. n'a mai tolerat nici un fel de critică, și pentru niste observații mai aspre chiar și Cluseret ajunsese în închisoarea din Sainte Pelagie, unde a făcut cunoștința lui Varlin și a altor fruntași conducători de la „Internationale”. Aceștia au influențat asupra lui foarte mult și după-ce a eșit din temniță, Cluseret s'a jertfit cu totul cauzelor acestora. Continuând însă publicarea articolelor sei violenți, el a trebuit să fugă în străinătate, prigonit fiind de guvernul împărătesc. La 1870 a fost în Paris marele proces al revoluționarilor internaționaliști și atunci s'a constatat, că Cluseret era unul dintre cei mai activi aderenți ai acestora. Când tot în acel an, în 4 Septembrie, revoluția din Paris a trântit al treilea imperiu, Cluseret s'a grăbit la Paris, nu însă ca să-și imbie serviciul său de soldat excelent patriei sale nenorocite, ci tocmai din contră, — și asta caracterizează perversitatea unor asemenea suflete, — ca să îngreuneze prin presă acțiunea guvernului republican. Chiar și Rochefort a înțierat pe Cluseret pentru ținuta lui nepatriotică și mișelească. La vestea despre apropierea Prusacilor, Cluseret a părăsit Parisul și prin diferite orașe din țeară a cercat să răscole lumea în contra republicei, dar' nu i-a succes. Aceasta a fost toată activitatea acestui vechiu și învătățat soldat, în timpul când patria sa gemea sub loviturile sângeroase ale invasiunii prusiene. Pe timpul de urgie al comunarzilor Cluseret numai de cât s'a ivit la Paris, și și a ridicat spada asupra compatrioților sei, în contra armatei. Ca singur priceput în asemenea trebi nefaste, a ajuns ministru de războiu al comunarzilor, oficiu, care i-a fost numai de scurtă durată. După zdrobirea acestora Cluseret a fost osândit la moarte, dar' mai târziu i s'a dat amnestie și a trăit și a murit uitat de lume.

Cea mai elegantă femeie din China. Cetitorii nostri vor fi probabil foarte mirați aflând că în timpul de față femeia cea mai elegantă din China nu e alta de cât marchisa Li, scumpa soție a faimosului Li-Hung-Ciang.

După o revistă străină, unde găsim amănunte curioase asupra reginei model chineze, această venerabilă marchisă, care n'are mai puțin de 63 ani, ar avea una din cele mai frumoase garderobe. Într'adevăr, acolo se ved mai bine de 3400, toalete, deosebindu-se una de alta, dar' toate de o mare bogăție. Cele mai multe sunt de mătase. Unele au fost aduse din Paris, Londra și Viena de cătră Li Hung-Ciang, din călătoria sa. Multe provin din

cele mai bune ateliere din Peking și Japonia. Se remarcă în leosebi mai mult de 300 mantile, blăni, rochii și jachete imblănite pe cari marchisa le poartă earna, care e foarte aspră acolo. Cea mai mică din ele costă de la 1800—2000 franci, toate blănurile fiind cât se poate de frumoase. Dna Li mai are apoi vre-o 50 de peruci, așa că își poate schimba coafura de 5—6 ori pe zi.

Sferturi din viață pierdute.

Un filosof, voind să treacă peste un riu mare, s'a ruzat de un luntraș bătrân, fagăduindu-l plată bună, numai să-l ducă până dincolo. Bătrânul i-a răspuns:

— Cu plăcere te oiu duce, dar banii nu îți cer. Mă hrănesc din pescărie. O să-mi dai și d-ta un bogdaproste.

Apoi făcu trei cruci; filosoful se sue în luntra și vîsluează moșul din putere.

După-ce se depărțară bine de mal, filosoful întreabă:

— Numai pescar ai fost în viața d-tale, moșule?

— Numai, domnule.

— Atunci să știi dela mine, c'ai pierdut un șiert din viață degeaba.

— O fi, domnule.

— Dar de algebra știi?

— Nu se află la noi în sat d'al de ațea, domnule.

— Atunci dela mine să știi: ai pierdut de geaba jumătate din viață.

— O fi și asta, domnule.

— Dar astronomie știi?

Și, vîzînd că moșneagul nici nu mai răspunde, ci numai dă din cap că nu:

— Trei sferturi din viață le-ai pierdut degeaba

— Dar d-ta, domnule, nu cumva ești filosof?

N'avu însă bietul filosof vreme să răspundă, căci cum se aflau la mijlocul rîului, se năpusti o furtună și valurile în curînd dădură luntrea cu gara n jos, resturnând în apă luntraș și filosof.

— Filosoafe, a înota știi?

— Nu, moșule, bolborosii filosoful căsîndu-se să se ție de-asupra valurilor.

— Apoi ține-te coala bine de haina mea, că, de unde nu, și-ai pierdut toate sferturile din viață degeaba.

ULTIME ȘTIIRI.

Războiul buro-englez.

Londra, 25 August. „Standard” primește din Pretoria știrea, că numărul Burilor cari continuă a lupta se urcă la 20.000. Ei au alimente și munițiuni destule. La apus de Machadodorp generalul Botha are 5000 oameni ear' la Dalmanatha 2000, cari lucrează zdravăn la întărirea pozițiilor ce ocupă. O altă parte mai mare de Buri sunt la nord de Belfast, avînd tunuri cu ei. Presidentul Krüger este la Druckwatter. În Transvaalul de sud mai ales, Buri sunt foarte dispuși să urmeze lupta de guerrilla.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ea și până acum, după marea metrică (100 kilograme).

Prețurile dela 24 August n. din Budapesta

Grâu în Octomvrie . . .	cor. 7.67—7.68
Secară	6.17—6.19
Ovăș	5.35—5.37
Cucuruz pe August	6.17—6.19

Prețurile dela 24. August din Arad:

Grăul cel mai bun . . . cor.	7.23—7.40.
Cucuruz	5.25—5.45.
Săcară	5.06—5.08.
Orz	5.50—5.60.
Ovăș	4.60—4.80.

Editor: Aurel Popovici Bareianu. Red. respuns: Ioan Russu Șirianu.

Nouă carte didactică. Tocmai acum a apărut în tipografia „Tribuna Poporului”: „Geografia comitatului Arad” pentru clasa III. a școalelor populare, scrisă de Damaschin Medre, învățator. — Manual aprobat din partea Ven. Consistor aradan și ilustrat cu mai multe figuri și hărți geografice.

Deși manualul se extinde peste 9 coale în format 4° mare, cu tipar (litere noue) ales și frumos aranjat, prețul unui exemplar e numai 35 cr. — Noua carte didactică e singura de acest fel pentru școlile noastre populare și va face serviciul mare tuturor învățătorilor români, fărăosebire de confesiune.

„Foaia Pedagogică”, ce deja în al IV-lea an apare lunar în Sibiu, în întindere de două coale, sub direcția dlui prof. Dr. D. B. Barcianu, are în Nr. 7 (din Iulie) următorul cuprins:

Cuvânt rostit de prof. Dr. D. P. Barcianu cu ocaziunea încheierii anului școlar 1899/1900 de la seminarul arhidiecesan Andreian, la 29 Iunie 1900. — Iubileul de 50 de ani al școalelor medii gr.-or. din Brașov. — Modele de lecții: Parabola lui Iesus Christos despre Samaritanul îndurător, lecție din religie pentru anul al V-lea, de Dr. Ioan Stroia. — Din literatura școlară de Dr. I. Stroia. — Informațiuni. — Felurimi.

Abonamentul pe an: 6 coroane. — Ca unica foaie bună și de specialitate, ce-o avem pe terenul pedagogic, o recomandăm călduros tuturor învățătorilor noștri.

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI”

Cu condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, cari sunt cele următoare:

In Monarchie:
Pe un an Cor. 20.—
Pe 1/2 an 10.—
Pe 1/4 an 5.—
Pe o lună 2.—

Pentru România și străinătate:
Pe un an franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagini, cele 4 pagini aș foii de zi, plus un adaus popular de le pagini.

Domnii abonați sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anunt pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima luni.

Este în interesul dlor abonați, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonați vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâșiile, în cari li-s'a trimis „Tribuna Poporului” până acum.

Administrația

„TRIBUNEI POPORULUI”

LICITAȚIUNE MINUENDA.

Pe baza învuiințării Venerabilului Consistor diecesan din Oradea sebeș dedată 26 Iulie 1900 Nr. 2115/1900 13 se scrie licitațiune minuenda pentru acoperirea turnului cu aramă și repararea acoperământului biserica gr.-or. rom. din Ohaba-mutnic, cu prețul de exclamatione coroane.

Licitațiunea se va ține la 20 August (2 Septembrie) 1900 la ora a. m. în școala din loc.

Planul și specificațiunea de măsuri și spese se pot vedea oriunde la oficiul comitetului parochial din Ohabamutnic.

Intreprinzătorii se vor prezenta la fața locului, unde li-se vor cunoșcote condițiunile lucrului.

Cel-ce voiește a primi lucrul va trebui să depună vadiu de garanție. Numai măiestri esperți și cu renume bun se vor admite la licitațiune.

Ohabamutnic, din ședința comitetului parochial ținută la 20 August 1900.

Ioan Lăpăduș,
paroch și președinte.

Solomon Ștefan,
not. com. parochial.

Banca generală de asigurare mutuală. „TRANSILVANIA”

423 14-59

ÎN SIBIU.

asigurează pe lângă cele mai favorabile condițiuni:

1. în contra primejdiei de foc și de exploziuni; clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobile ș. a.;

2. pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri în cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Deslășiri se dau, și oferte de asigurări se primesc din comitatele: Arad, Bichiș, Bihor, Ciănad, Caraș-Severin, Timiș și Torontal

Agentura principală din Arad.

Strada (Széchenyi Nr. 1. casa dlui avocat Dr. Virgil Bogdan etagiul II.) precum și prin agenturile cercuale și speciale.

Imprumuturi ieftine pe amortisație

Recomand în atențiunea on. proprietari de pământ și proprietari de case în Arad-centru, că prin mijlocirea mea pot obține până la cele mai mari sume și pe lângă condițiuni foarte favorabile

imprumuturi ieftine amortisaționale cu amortisație de 15-50 ani.

Nu comput înainte nici un fel de remunerație, convertesc datorii vechi, de asemenea la dorință anticipez de la mine cheltuelile de intabulare.

Provocându-mă la faptul, că de mai mulți ani la foarte numeroși inși i-am împlinit spre cea mai mare mulțumire a lor trebuințele de imprumuturi, rog cu toată stima pe on. domni proprietari de pământ și proprietari de case, ca în propriul lor interes cu deplăcută încredere să se adreseze mie cu afacerile lor de imprumuturi.

Imprumuturile sunt pe camete de 4% 4 1/2 și 5% pe lângă amortizare corespunzătoare din capital

Institut de imprumut pe imobile și moșii 453 14-14

Szűcs F. Vilmos

ARAD, F6-nt Nr. 5, vis-à-vis cu moara Széchenyi.

Respons se dă numai dacă la întrebările ce se fac se adună și marcă poștală.

Institut de cură,

deschis de dimineața dela 6 ore până la 7 ore seară
(abstrăgând orele dela 9-11 în. am.)

La dispoziția publicului stau următoarele mijloce de lecuire

Scaldă în lumina electrică:

1. Reumă, podagră, aprindere de nervi (ischias), dureri la coaste și la față, nevralgia, aprindere de pelița peptului și a foalei, otrăvire cu metal (argint viu, zinc, argint, plumb)

2. Morburii de sânge (cu ajutorul curei de mercuriu și iod), Ingrășarea peste măsură, grăsimea de inimă, aprindere de pelița rinichilor, boala de zahăr (diabet).

3. Anemia, nevraștenia (slăbirea nervilor), nervositatea

4. Morburii de piele învechite, scrofula, luparea etc.

După felul boalei, scaldă aceasta poate fi urmată de lecuirea cu apă rece, de massagi sau împachetare. — Trebuințarea odată costă: 1 fl. 25 cr.; 15 bilete: 15 fl.

Camere pentru inhalație, după metoda dela Gleichberg Ems, pentru aprindere acute și învechite de gât, de plămâni, cum și pentru dilatare de plămâni și astma. — Trebuințarea odată costă: 75 cr.; 15 bilete: 9 fl.

Cura cu apă-rece. Trebuințarea odată: 60 cr.; 15 bilete 7 fl.

Gimnastica svedeză pentru întărirea reconvașenței cu musculatura slăbită, pentru întărirea băieților și a omșnilor desvoltați, cari sufer de morburii de inimă și de stăruțarea coșului peptului.

Taxa lunară dela 10 fl. în sus, după cum e felul casului de boală.

Fie-care bolnav se bucură de căutarea ce i-o prescrie medicul său propriu, sau după sfatul ce însumi i-l dau. Ori-ce îndeplinire a curei se întemplă sub veghierea mea personală.

Dr. A. HECHT,

Arad, strada Templom, palatul Minorităților. Telefon: Nr. 270.